

عنوان مقاله:

تبیین مفهوم ایرانی بودن در معماری خانه باجغلی در اصفهان

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی پژوهش های کاربردی در علوم و مهندسی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سپیده بخشی - کارشناسی ارشد مطالعات معماری ایران

رضا سامه - دکترای تخصصی معماری از دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

جهت تبیین مفهوم ایرانی بودن در معماری ضروری است، معماری هر دوره با شرایط حاکم بر آن دوره از لحاظ اندیشه و باور، شرایط مذهبی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی مورد بررسی قرار گیرد. مذهب، اقتصاد و سیاست رابطه تنگاتنگی با یکدیگر دارند و تجلی آنها در هنر ساده ترین روش نمایش آن است. این مشخصه در معماری عصر صفوی به خوبی نمودار است. مذهب تشیع به همراه سنت معماری ایرانی - اسلامی در هنر معماری این عصر پدیدار گشته است. هنر عصر صفوی در دوره شاه عباس اول با سیاست های صحیح مذهبی و اقتصادی او به شکوفایی بیشتری رسید و هنرمندان توانستند اوج توان هنری خویش را به نمایش بگذارند. در واقع با رسمی شدن مذهب تشیع و رشد ایدئولوژی های مذهبی حاکم بر جامعه، معماری نیز نگرشی متفاوت با گذشته پیدا کرد. هدف از این پژوهش تبلور چیستی، چرایی و چگونگی اندیشه و باور ایرانی در معماری بنای خانه باجغلی اصفهان مربوط به عصر صفوی است و لذا جهت بررسی بنا از مطالعات کتابخانه ای و میدانی استفاده شده است. نتایج حاصل از این پژوهش نشان دهنده ی شاخصه های بهره گیری معماران مسلمانان از آموزه های اسلامی در دوره صفویه و در ساختار بنا است از این رو این بنا را میتوان بنایی ایرانی خواند.

کلمات کلیدی:

ایران، معماری ایران، خانه باجغلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1128477>

